

בע"א (חדרה) 51662-01-13 - האני ענאבוסני נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 51662-01-13 - האני ענאבוסני נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 51662-01-13

האני ענאבוסני

נגד

עיריית חדרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[26.02.2013]

כב' השופטת טל תדמור-זמיר

החלטה

זוהי החלטה בבקשה "להישפט/לביטול דו"ח חנייה לרבות בקשה דחופה ביותר לביטול/לעיכוב הליכי גביה" (כך במקור).

לטענת המבקש ביום 7.9.1998, ניתן לו דו"ח חנייה מס' 17507757 (להלן: "הדו"ח"), ובגין אותו דו"ח הצטברו פיגורים וננקטו הליכי גביה, ללא ידיעתו.

על כן הוא מבקש כי בית המשפט יורה על ביטול הדו"ח ולחילופין יקבע כי לא ניתן לאוכפו מסיבת התיישנות העונש. כן הוא מבקש להורות על ביטול/עיכוב הליכי הגביה והארכת המועד להגשת הבקשה להישפט עד ליום הגשתה בפועל למזכירות בית המשפט.

לטענת המבקש, ביום 28.4.2010 קיבל לידיו לראשונה דרישה לתשלום קנסות בגין 4 דוחות חנייה שנרשמו בין השנים 1996 ל-1998 (להלן: "הדוחות") ופנה באמצעות בא כוחו אל המשיבה בבקשה לבטל הדוחות מחמת התיישנות בשל העדר המצאה כדיון.

לטענת המשיבה החליטה לבטל 3 מתוך 4 הדוחות והדו"ח מושא הבקשה דן לא בוטל, זאת ללא כל הסבר המניח את הדעת לסיבת אי ביטולו. כן טוען המבקש כי מעולם לא קיבל הודעה קודמת בגין הדו"ח הנ"ל, וכי המשיבה לא הוכיחה משלוח הודעות בעניין הקנס בפרק זמן של שנה או בפרק זמן של 3 שנים מיום שהקנס הפך חלוט. בהתאם להחלטתי מיום 28.1.13 - תגובת המשיבה הוגשה רק לעניין הארכת המועד להישפט.

לטענת המשיבה, בהתאם להוראת סעיף 229 (ח2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"), משחלפו המועדים הקבועים בחוק לערער על הקנס ו/או להישפט בגינו, יש לראות את המבקש כמי שהודה, הורשע ודינו נגזר והקנס ייחשב כפסק דין חלוט.

עוד לטענתה, בקשת המבקש הוגשה תוך שיהוי ניכר, אך כתולדה של הליכי הגביה שננקטו כנגדו, ללא כל תימוכין וללא הסבר להגשתה באיחור ועל כן יש לדחותה על הסף.

דיון

מעיון בבקשה עולה כי המבקש כלל בבקשתו טענות הן לעניין התיישנות העונש והן לעניין התיישנות העבירה לסירוגין ואין הוא מבחין ביניהן.

באשר לטענת התיישנות העונש-טענה לפיה לא ניתן עוד לגבות את הקנס בשל התיישנות, הינה טענה להתיישנות העונש.

התיישנות זו שונה מטענת התיישנות העבירה, כיוון שהיא מניחה את קיומם של ההרשעה וגזר הדין ואיננה מבקשת לערער עליהם אלא על האפשרות לאכיפתו של הקנס שהוא העונש.

במקרה דנו עסקין בעבירת קנס מסוג "חסא" ובהתאם לסעיף 10 לחסד"פ, תקופת התיישנות לגביה היא 3 שנים. אבהיר כבר עתה, כי טענות ביחס להתיישנות העונש, מצויות בסמכותו העניינית של בית משפט השלום, ולא יישמעו בבית המשפט לעניינים מקומיים. (ראו לעניין זה: ע"פ 3482/99 אריה פסי נ' מדינת ישראל פד"י נג(5) 715).

משכך, ככל שהבקשה מתייחסת להתיישנות העונש, דינה להידחות מחמת חוסר סמכות עניינית. באשר להתיישנות העבירה-

תקנה 41(ב) לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד-1974 קובעת:

"41(ב) לא שולם הקנס במועד שנקבע בהודעה שהועמדה לרכב, ולא ביקש בעל הרכב להישפט תוך אותו מועד, תומצא לבעל הרכב הרשום ברשות הרישוי הודעת תשלום קנס חדשה."

סעיף 225 א(א) לחסד"פ קובע:

"225א. (א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו בעניינה הזמנה לפי סעיף 222 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ... "

בעניינינו, על המשיבה להוכיח, כי בתוך תקופה של שנה מיום ביצוע העבירה נשלחה למבקש הודעה על ביצוע העבירה. אם עובדה זו תוכח, אזי נטל ההוכחה עובר אל כתפי המבקש להוכחת העובדה כי ההודעה לא התקבלה אצלו מטעמים שאינם נעוצים בהימנעותו שלו לקבלה, כפי שעולה מתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי. על מנת להרים את נטל ההוכחה על המשיבה להציג בפני בית המשפט אישור משלוח דבר דואר רשום, שילמד על המועד בו נמסרה הודעה למבקש.

אישור משלוח דבר דואר רשום, הינו אישור מודפס של רשות הדואר המופנה אל השולח ובו מופיעים בין היתר הפרטים הבאים:

מספר דבר הדואר הרשום;
שם הנמען;
כתובת הנמען;
מועד הדפסת/הפקת האישור;
מספר הדו"ח;

תאריך הדפסה התואם את תאריך המשלוח שמופיע בעיריית חדרה (שהינו מוקדם למועד המשלוח בדואר). מועד משלוח הדואר הרשום;

בעניינינו, עיינתי בתכתובת שבין הצדדים, אשר צורפה הן לבקשה והן לתגובת המשיבה ולא מצאתי כי המשיבה הציגה בפני המבקש או בא כוחו, בשום שלב שהוא, ראיה לעניין משלוח הדו"ח אל המבקש בתוך שנה מיום ביצוע העבירה. בהעדר אישור על משלוח דבר דואר רשום לא הוכחה חזקת המשלוח וממילא גם לא קמה חזקת מסירה. יתירה מכך, ראוי לציין כי אף לא מצאתי בתכתובת שבין הצדדים כל התייחסות של המשיבה לעניין ביצוע משלוח הדו"ח בדואר רשום ואף לא נטענה על ידיה כל טענה כי פעלה כך.

רוצה לומר כי לא שוכנעתי שהמשיבה עמדה בחובה המוטלת עליה ועל כן אני מקבלת את בקשת המבקש ומורה על ביטול ההרשעה, וכן ביטול הדו"ח והליכי הגבייה שננקטו בגינו.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשע"ג, 26 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.